

Den Frisindede.

10de Aarg.

Løverdagen, den 30te Marts, 1844.

N° 37.

Redacteur og Udgiver: Claudius Rosenhoff.

Si blot synes, men være.

„Nat“ og „Dag“.

Med Valmu'krandsen i sit Haar
Hun svæver over Jorden;
Dg mangt et Hjerte stille staer,
Dg endt er Klagen vorden.
Du luffer Diet sig forgrædt,
Hun Sovn, hun Død os bringer: —
Saa svæver „Natten“ luftig let
Med sorte, slappe Binger! — —

Med Blomster om det gyldne Haar
Hun flyver gjennem Rummet,
Dg mangen Sorg med Sol opstaer,
Var den en Stund forstummet.
Hun Rofer over Jorden strøer,
Dg Nattens Ugle tvinger: —
Saa „Dagen“ fra sit Stjerneslor
Med Lysets Fakkell svinger! — —

„Nat“, med Din dybe Poesie!
„Dag“, med de Former rene!
I leve; — men det er forbi
Med ham, der Liv gav Stene!
Med ham, som gav os „Dag og Nat“
Dg Aiglunds af sin Hæder — — —
Dog, han sig selv har Minde sat
I „Himlens Tuleglæder“.

Han trænger ei til Sangerpris! —
Men lad i Sorgens Dage,
Blandt Hæders ydere Reviis,
Naar hjem vi ham ledsage, —

Lad os erindre, hvad han var
For Kunstneren den unge,
Hvis Dag ved ham blev lys og klar,
Hvis Kampe mindre tunge!

Du staer af Mesteren forladt
Den store Kunstnervimmel;
Det er ei Poesiens Nat
Med Stjerner paa sin Himmel; —
Nei, det er Dødens mørke No — —
Men lad os helligt love,
At leve Kunst og Kunstner troe,
Saa kan i Fred han sove!

Ihi Danmark, Danmark! oftest Du
Stedmoderlig har været
Mod dem, som med en sønlig Hu
Dit lille Navn har æret.
For Laurber gav Du Torne tidt;
Dem Seiersdagen smilte
Først naar de havde her udstridt
Dg under Muldet hvilte.

Om Tungen.

„Die Zunge hat kein Bein,
Schlägt aber Manchen den Rücken ein“ —
figer et tydsk Ordsprog. — Uden at ville opholde os
ved den sidste Linie, skulle vi blot tale lidt om Tun-
gen i Henseende til den første Linies sande Paastand:
Tungen har ingen Been, og søge at fremhæve dette

„Jeg bukkede endnu engang saa dybt jeg kunde, og løb mere end jeg gif hjem — —“

„Og slap saaledes dengang fra en Portion Strips, hvoraf Du kunde have havt særdeles godt,“ tilføjede Lotte.

„Siden den Tid har jeg, af lutter Taknemmelighed, leveret alt, hvad jeg har fundet, paa Politikammeret, lige indtil en forslidt Hestsko.“

„Jeg respecterer Motivet til Din Ærlighed, og lover fremtidig at anføre Bopæl paa de Eager, jeg har meest Udfigt til at tabe,“ sagde Cousine Lotte, opsamlende Fragmenterne af Handfæen, som havde foranlediget denne Samtale, og hvilken Fætterens i forliebt Distraction havde piller i Stykker.

Men vi tilraade vore Læserinder (og Læsere maaskee med) at tage Binfet ad notam, ved smukt ogsaa at anføre Bopæl, naar de dog med Navn mærke Eager, der sædvanligst tabes, og ere for ubetydelige i Fjnderens Dine til at levere paa Politikammeret.

— Obductionen over Thorvaldsens affælede Legeme afgav det Resultat, at Doden „synes at være udgaaet fra Brystet, navnlig fra Hjertet.“ Vi henviser forøvrigt til den nærmere Beretning derom i „Fædrelandet“, ligesom vi ogsaa maae henlede Opmærksomheden paa Thorvaldsens Testament og Gavebrev, hvorom kan læses i den „Berl. Tid.“

— Det foreløbigen beflagte Lovdagsnummer af „Fædrelandet“ er frigivet af det fgl. danske Cancelli. — I samme Nr. findes en „Stilepgave“ til den „Berl. Tid.“'s Redacteur, som denne har søgt at løse i Lovdagsnumret af sidnævnte Blad. — Derimod er ikke forrige Uges Lovdagsnr. af „Abhynsvosten“ frigivet, hvorhos ogsaa denne Uges Lovdagsnummer er foreløbigen lagt under Beslag, samt „Almuevennen“.

— Overlæge Jacobsen har i en Artikel i Onsdagsnumret af „Fædrelandet“ „om Thorvaldsens Sygdom“ strækt uden Bitterhed at møde nogle Ytringer i nævnte Blad i Anledning af hans Forhold til Thorvaldsen som Læge. — Det er at vente, at Statsraad Bang ikke vil undlade at fremkomme med en Erklæring, hvortil Hr. Jacobsen ønsker ham, for at „udvise en meget beroligende Indflydelse paa den offentlige Mening.“

— Ifølge den „Berl. Tid.“ er den Homöopathen H. G. Lund ved Høiestrets Dom ikkendt Straf allernaadigt formildet til en Mulct af 100 Rbd., hvilken Mulct i Mangel af Betaling bliver at afløse med simpel Fængsel i 4 Uger.

Duffe.

Man tør vel haabe, at Bedkommende i Aar, med samme Belivlie som tidligere, underretter Publicum om, naar Skibe

skulle afgaae til Grønland. En Opmærksomhed, som Mange vistnok erkjendtligen ville paaskjønne, og Ingen, der har Slægt og Bønner paa dette vort fjerne Giland, nødigen vil savne.

(Indsendt.)

Hr. A. Fibiger har faaet Tilladelse til at udsælge brændt Kaffe, malet paa en ny konstrueret Kaffe-mølle med Steengsværn, og derefter sigtet. „Berlingte Tidende“ ytrer desangaaende, at denne fuldkommen pulveriserede Kaffe afgiver ved Brugen en Fordeel af mere end 20 til 25 pCt. fremfor den, der er malet paa en almindelig Kaffe-mølle, og anbefaler den derfor til Huusholdninger.

Desværre veed Inds., at hos en stor Deel af Abhøns. uformuende Tubbjggere og Familier indtager Kaffeens Nydelse Froskøsten og Middagsmadens Plads. Man kunde nu slutte sig til, at den, som nærmest skulde have Fordeel af at kjøbe Hr. Fibigers Kaffe, skulde være den Fattige, men det er langt fra Tilfældet; thi Hr. Fibigers Tilladelse, at sælge brændt Kaffe, udbiækker sig til ikke under eet Pund, hvis Pris er 2 Mk., en Sum, som en stor Deel af de uformuende Glasser ikke kunne taale at udgive paa een gang til denne Artikel.

Hr. Urtekræmmer Boye (Halmtorvet Nr. 65) udsælger derimod brændt St. Domingo Kaffe, ligeledes malet paa Steengsværn og sigtet paa et dertil indrettet Sigtværk, ikke alene i store men ogsaa i smaa Quantiteter, hvorved Brugen af denne besparende Kaffe ogsaa bliver tilgængelig for den Uformuende. Sees der hen til de Klager, der er gjort mod Hr. Fibigers Kaffe, saa hører Hr. Boyes Fortrinnet for hin. Hr. B. leverer nemlig et Quantum af 50 B til hvert af sine Udsalgssteder her i Byen; antages der nu, at hver af disse sælger kun nogle Pund om Dagen, da ligger Kaffe indbrættet i Papirskardusser i over 3 Uger, hvorved, som der paastaas, Kaffeens Aroma fordunster. Hr. Boye derimod brænder sin Kaffe i det Mindste to Gange om Ugen i Tromle eller bestandigt omdreieende Maskiner, en Maade, der antages at være bedre end paa Jernplader. Kaffe bliver hver Dag malet og sigtet, ligesom den malede Kaffe bliver bevaret i tæt sluttede Blidbaaser.

Hr. Boyes Kaffe synes saaledes at besjætte alle Fortrinene ved Hr. Fibigers Kaffe, men ikke dens Mangler. For saa vidt, troer Indsenderen heraf, at det er fortientligst at gjøre det store Publicum, i særdeleshed den uformuende Deel deraf, opmærksom herpaa; og haaber derfor, at De, Hr. Redacteur, vil optage denne Annonce i Deres meget læste Blad.

Inds. tillader sig ogsaa at gjøre opmærksom paa, at Hr. Boye er saalidet interesseret, at han endog tilbyder sine Medinteressenter i Lauget, at male deres Kaffe paa hans Mølle.

* * *

Uden at vi — som vi tidligere have ytret — ville inblade os paa at afgjøre, hvilken af de forskjellige Metoder med Hensyn til at brænde og male Kaffe der fortjener Fortrin, ville vi kun bemærke, at hvad Hr. Boyes Kaffe angaaer, da maae vi tittræde Inds.'s gode Mening, idet vi have prøvet samme, og fundet den haabe særdeles velsmagende og besparende, saa at vi med god Samvittighed kunne anbefale den til alle Kaffe-Elskere, da dog Talen er kommen paa Kaffe. — Naar Hr. Fibiger er i „Fædreland“ S. 12314 siger, at han paffer Kaffe inden den endnu er ganske kold meget fast i tætte Poser, troer vi at burde gjøre ham opmærksom paa, at brændt Kaffe hører til de Ting, som ved en eiendommelig Proces kunne fremfalde en Selvanticendelse, hvisaarsag Ud Forsigtighed er at tilraade. Med.

— Dette Blad udgaaer 3 Gange ugentligen, og tilbringes Abonnenterne for 9 R 12 S Dvartalet (enkelt N 6 S). Man tegner sig for det enten hos Dhr. Boghandlere Søst. (Gøthersgade N 349), Klein (Bimmelstafset N 23), P. G. Philipsen (St. Kjøbmagergade N 12), Keigel (St. Kjøbmagergade N 6), Steen (Pilestræde N 121), Hr. Bogtrykker Trier (Gøthersgade N 333), eller hos Udgiveren (Middelbryggersgade N 99, 1ste Sal), hvor ogsaa Bidrag bedes afleverede. — I Provisindferne, hvor man tegner sig paa vedkommende Postkontoirer, er den kvartaliter Betaling 1 Rbd. 4 S 8 S.